

Zece diferențe între slujba de Preot și slujba de Mijlocitor a lui Hristos

Versete călăuzitoare: Evrei 4.15,16; 1 Ioan 2.1,2

Slujba Lui de Preot	Slujba Lui de Mijlocitor
Slujba Lui de Preot servește la <i>păzirea credinciosului de eșec</i> (Evrei 7.25)	Mijlocirea Lui constă în <i>restabilirea credinciosului când a ratat</i> (Luca 22.61).
Slujba Lui de Preot este pentru <i> timpul de nevoie, de lipsă</i> (ispitele și slăbiciunile noastre) (Evrei 4.15,16)	Slujba Lui de Mijlocitor este pentru <i> timpul de eșec și păcat</i> (1 Ioan .1,2).
Mijlocirea Lui ca Preot servește ca <i> noi să ne comportăm corect</i> (Luca 22.32).	Mijlocirea Lui ca Mijlocitor începe când credinciosul <i> nu se comportă bine</i> (păcate) (1 Ioan 2.1,2).
El este Preot la <i> Dumnezeu</i> (Evrei 2.17; 7.25)	El este Mijlocitor la <i> Tatăl</i> . Când păcatul pătrunde în viața credinciosului, relația lui cu Dumnezeu ca „Tată” continuă să existe. Aceasta arată că credinciosul nu-și pierde <i> relația</i> lui cu Dumnezeu ca și copil al Lui. Nici o putere a răului nu poate anula sau întrerupe această legătură; ea este o chestiune stabilă și veșnică. Dar cel mai mic păcat poate întrerupe și va întrerupe <i> părtașia</i> credinciosului cu Tatăl și cu Fiul (1 Ioan 2.1,2).
Ca Preot El <i> simte</i> cu noi în <i> slăbiciunile</i> noastre (Evrei 2.17,18; 4.14,16).	Ca Mijlocitor El <i> nu are milă cu păcatele</i> noastre. El este întristat din cauza aceasta (Luca 22.61).
Ca Preot <i> viața Lui</i> este acolo sus, care păzește pe credincios să nu cadă în păcat (Romani 5.10; Evrei 7.25).	Pe baza <i> morții Sale</i> El ca Mijlocitor intervine pentru credinciosul care ratează, deoarece răscumpărarea a fost făcută odată pentru totdeauna (1 Ioan 2.1,2).
În legătură cu preoția Lui, în slujba Lui este numit <i> „credincios și milos”</i> (Evrei 2.17).	În legătură cu slujba Lui ca Mijlocitor El este <i> „credincios și drept”</i> . Aceasta este din cauză că funcția de mijlocitor se bazează pe

	lucrarea terminată a lui Hristos la cruce (ispășirea). Dumnezeu este „credincios și drept” (1 Ioan 1.9).
Ca Mare Preot El face mijlocire pentru noi, și slujba aceasta este <i>permanentă</i> – „El trăiește pururi ca să mijlocească pentru noi” (Evrei 7.25).	Slujba Lui ca Mijlocitor El o face numai <i>din când în când</i> . Slujba aceasta nu este continuă ci este numai atunci când credinciosul a eșuat (ratat). Ea începe când credinciosul a păcătuit, și nu când credinciosul s-a căit de păcatul lui și l-a mărturisit (1 Ioan 1.9; 2.12).
<i>Credinciosul merge la El</i> în timpuri de ispitire și încercare ca la Marele Preot al lui, ca să găsească ajutor (Evrei 7.25).	<i>Credinciosul nu va merge de la sine la El</i> în timpul de păcat și eșec. Dacă am fi lăsați în seama noastră, noi niciodată nu ne-am întoarce la El, căci atunci când credinciosul păcătuiește, el nu se poate restabili singur. Fără lucrarea lui Hristos ca Mijlocitor, credinciosul care a păcătuit niciodată nu se va căi și nu va veni la El. El este o creatură dependentă; el nu se poate salva singur și nu se poate proteja singur, și când păcatul a devenit activ, el nu se poate restabili. Rezultatul mijlocirii lui Hristos îl conduce pe credinciosul care păcătuiește la căință și la mărturisirea păcatului lui, ceea ce îl va restabili. Când Domnul restabilește sufletele noastre, El nu vine la noi, ci El merge la Tatăl din cauza stării noastre, și Duhul Sfânt vine la conștiința noastră și ne amintește de dragostea lui Hristos și de Cuvântul lui Dumnezeu (Luca 22.61; Ioan 13.4,5: „apa”). Rezultatul este, că credinciosul se întoarce și mărturisește păcatul lui și prin aceasta devine restabilit. Abia după aceea el savurează din nou părțasia cu Tatăl și cu Fiul (1 Ioan 1.9).
Deoarece Hristos exercită slujba ca Mare Preot, credinciosul merge cu <i>îndrăzneală</i> la tronul harului, ca să primească îndurare și să găsească har pentru ajutor la timpul potrivit (Evrei 4.16).	Deoarece Hristos exercită slujba de Mijlocitor, credinciosul se căiește și vine <i>smerit</i> la Tatăl, ca să mărturisească păcatul lui, și în felul acesta devine restabilit (1 Ioan 1.9).